

กฎหมายของ พระเจ้า สำหรับคริสเตียนในปัจจุบัน

kotmaikhongphrachao.org

กฎหมายของพระเจ้า: ภาคผนวกที่ 4: ผมและหมวดเคราของคริสเตียน

บทบัญญัติของพระเจ้าที่เรียบง่ายมาก — แต่กลับถูกเพิกเฉยอย่างสิ้นเชิง

บทบัญญัติในเลวีนิติ 19:27

ไม่มีเหตุผลใดในพระคัมภีร์ที่สามารถใช้สนับสนุนการเพิกเฉยต่อบทบัญญัติของพระเจ้าซึ่งสั่งให้ผู้ชายไว้ผมและหมวดเคราตามที่พระองค์กำหนดไว้ — แต่เกือบทุกนิกายคริสเตียนในปัจจุบันกลับเมินเฉย

เราทราบว่าในช่วงยุคพระคัมภีร์ ชายยิวทุกคนถือปฏิบัติบทบัญญัตินี้อย่างซื่อสัตย์โดยไม่เว้น แม้ในปัจจุบัน ชายยิวออร์ทอดอกซ์สุดโต่งยังคงถือปฏิบัติ แม้รายละเอียดบางประการจะไม่ตรงกับพระคัมภีร์ เพราะความเข้าใจผิดของพวกเขาเกี่ยวกับในเชิงดีความ

นอกจากนี้ยังไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ว่าพระเยซู พร้อมด้วยอัครทูตและสาวกของพระองค์ ทรงถือปฏิบัติบทบัญญัติทั้งหมดที่อยู่ในโตราห์อย่างเคร่งครัด รวมถึงเลวีนิติ 19:27 ที่ระบุว่า:

“อย่าโกนขนรอบศีรษะหรือโกนแนวเส้นเคราให้ชิดกับผิวหนัง”

อิทธิพลของกรีกและโรมัน

คริสเตียนยุคแรกเริ่มเบี่ยงเบนจากบทบัญญัติเรื่องเส้นผมและหมวดเครา ส่วนใหญ่เป็นเพราะอิทธิพลทางวัฒนธรรมในช่วงต้นของยุคคริสตจักร

ประเพณีทางวัฒนธรรมและการประนีประนอม

เมื่อศาสนาแพร่ขยายไปทั่วโลก **กรีก-โรมัน** ผู้เชื่อที่กลับใจใหม่ได้นำวิถีชีวิตและบรรทัดฐานของตนมา เช่น มาตรฐานด้านสุขอนามัยและการตัดแต่งทรงผมและหนวดเครา ซึ่งกลายเป็นอิทธิพลต่อคริสเตียนที่ไม่ใช่ยิว

คริสเตียนยุคแรกได้รับอิทธิพลจากบุคลิกของชาวโรมันและกรีก และเริ่มเพิกเฉยต่อบทบัญญัติของพระเจ้าว่าด้วยเส้นผมและหนวดเครา

ความล้มเหลวของคริสตจักรในการยืนหยัดอย่างมั่นคง

ช่วงเวลานั้นควรเป็นช่วงเวลาผู้นำคริสตจักรต้องยืนหยัดมั่นคงและเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการยึดมั่นในคำสอนของผู้เผยพระวจนะและของพระเยซู โดยไม่หวั่นไหวต่อค่านิยมของวัฒนธรรมหรือประเพณีสังคม

พวกเขาไม่ควรประนีประนอมกับบทบัญญัติใดของพระเจ้าเลย แต่ความล้มเหลวนี้ได้ส่งต่อสู่รุ่นต่อรุ่น ส่งผลให้ประชากรของพระเจ้าอ่อนแอลงในความสามารถในการเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระองค์

เศษเสี้ยวที่พระเจ้าทรงรักษาไว้

ความอ่อนแอนี้ยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ และคริสตจักรที่เราเห็นในปัจจุบันนั้นห่างไกลจากสิ่งที่พระเยซูได้ทรงวางรากฐานไว้ คริสตจักรยังคงอยู่ได้เพราะพระเจ้าทรงรักษา “เศษเสี้ยว” ของผู้ซื่อสัตย์ไว้ตามพระสัญญา:

“เรายังมีเจ็ดพันคนที่ไม่ยอมก้มกราบหรือจุมพิตพระบาอัลเลย” (1 พงศกษัตริย์ 19:18)

ความสำคัญของบทบัญญัตินี้

เป็นเครื่องเตือนใจให้เชื่อฟัง

บทบัญญัติเกี่ยวกับเส้นผมและหนวดเคราเป็นสัญลักษณ์ทางกายภาพที่เตือนให้เราจำไว้ถึงความเชื่อฟัง และการแยกตนออกจากอิทธิพลของโลก สะท้อนถึงการดำเนินชีวิตที่ถวายแด่พระเจ้าโดยเลือกเชื่อฟังพระองค์มากกว่าสังคมหรือวัฒนธรรม

ไม่มีข้อความใดในพระคัมภีร์ที่บ่งชี้ว่าพระเจ้าได้ทรงยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยเส้นผมและหนวดเครา พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ต่างปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้อย่างซื่อสัตย์

พระเยซูและเหล่าอัครทูตทรงเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อฟัง และตัวอย่างของพระองค์ควรเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เชื่อในยุคปัจจุบันกลับมายึดถือบทบัญญัตินี้ที่มักถูกมองข้าม ให้เป็นส่วนหนึ่งของความสัตย์ซื่อต่อธรรมเนียมบัญญัติบริสุทธิของพระเจ้า

พระเยซู หนวดเครา และเส้นผมของพระองค์

พระเยซู — ตัวอย่างสูงสุด

พระเยซูคริสต์ทรงมอบแบบอย่างที่เหมาะสมแบบที่สุดให้เราในการดำเนินชีวิตสำหรับผู้ใฝ่หาความรอดนิรันดร์ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเชื่อฟังบทบัญญัติทั้งหมดของพระบิดา — รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับเส้นผมและหนวดเคราของบุตรชายของพระเจ้า

แบบอย่างของพระองค์สำคัญในสองแง่มุม: สำหรับคนร่วมยุคของพระองค์ และสำหรับสาวกในรุ่นต่อ ๆ มา

การทำลายต่อธรรมเนียมของรับบี

ในยุคนั้น การเชื่อฟัง **โตราห์** ของพระเยซูถือเป็นการต่อต้านคำสอนของรับบีที่ครอบงำวิถีชีวิตของชาวยิว คำสอนเหล่านั้นดูเหมือนจะซื่อสัตย์ต่อโตราห์ แต่แท้จริงแล้วเป็นธรรมเนียมของมนุษย์ที่ผูกมัดประชาชนให้ติดอยู่กับประเพณี

การเชื่อฟังอย่างบริสุทธิ์และไร้มลทิน

โดยการปฏิบัติตามโตราห์อย่างซื่อสัตย์ — รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับเส้นผมและหนวดเครา — พระเยซูได้ทำลายการบิดเบือนเหล่านั้น และมอบแบบอย่างของการเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้าอย่างบริสุทธิ์และไร้มลทิน

หนวดเคราของพระเยซูในคำพยากรณ์และความทุกข์ทรมานของพระองค์

ความสำคัญของหนวดเคราของพระเยซูยังปรากฏในคำพยากรณ์และช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทรมานของพระองค์ ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์เกี่ยวกับผู้รับความทรมาน **ผู้รับความเจ็บปวด** หนึ่งในความทรมานที่พระเยซูทรงเผชิญคือการถูกดัดและถอนหนวดเครา:

“ข้าพเจ้ายืนหลังให้แก่ผู้ที่เขียนข้าพเจ้า แก้มให้แก่ผู้ที่ถอนหนวดเคราของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ซ่อนหน้าจากการเยาะเย้ยและการถ่มน้ำลาย” (อิสยาห์ 50:6)

รายละเอียดนี้ไม่เพียงเน้นถึงความเจ็บปวดทางร่างกายของพระเยซูเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟังบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างแน่วแน่ แม้ในท่ามกลางความทรมานที่เกินจะจินตนาการได้ แบบอย่างของพระองค์ยังคงเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ติดตามในปัจจุบัน ให้เคารพธรรมบัญญัติของพระเจ้าในทุกแง่มุมของชีวิต — เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำ

จะปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้ได้อย่างไรจึงจะถูกต้อง

ความยาวของผมและหนวดเครา

ผู้ชายควรรักษาความยาวของเส้นผมและหนวดเคราให้เห็นได้ชัดเจนแม้จากระยะไกล — ไม่ควรยาวหรือสั้นจนเกินไป สิ่งสำคัญคือไม่ควรโกนให้ชิดหนังศีรษะหรือใบหน้า

อย่าโกนเส้นขอบธรรมชาติ

เส้นผมและหนวดเคราไม่ควรถูกโกนหรือเปลี่ยนแปลงที่แนวธรรมชาติ นี่คือสาระสำคัญของบทบัญญัติ ซึ่งเน้นที่คำภาษาฮีบรูว่า *pe'ah* ([Gen 1:2](#)) แปลว่า แนวขอบ ขอบเขต มุม หรือด้าน ไม่ได้หมายถึงความยาวของเส้นแต่ละเส้น แต่หมายถึงขอบธรรมชาติของเส้นผมและหนวดเครา

ตัวอย่างเช่น คำว่า *pe'ah* เดียวกันนี้ใช้กับขอบของทุ่งนาเช่นกัน:

“เมื่อเจ้าเกี่ยวเก็บพืชผลในนา อย่าเกี่ยวจนสุดขอบ (*pe'ah*) ของทุ่งนา หรือเก็บซากที่ตกหล่น” (เลวีนิติ 19:9)

แน่นอนว่าข้อนี้ไม่ได้พูดถึงความสูงของต้นข้าว แต่หมายถึงขอบของทุ่งนา ดังนั้น การใช้กับเส้นผมและหนวดเคราก็มีความหมายเช่นเดียวกัน

หลักปฏิบัติที่จำเป็นในการรักษาบทบัญญัตินี้

1. **ให้เห็นชัดเจน:** เส้นผมและหนวดเคราควรเห็นได้ชัดว่าอยู่บนศีรษะและใบหน้า สะท้อนถึงการแยกตัวตามที่พระเจ้าทรงบัญชา
2. **รักษาเส้นขอบธรรมชาติ:** หลีกเลี่ยงการโกนหรือเปลี่ยนแปลงแนวธรรมชาติของไรผมและไรหนวดเครา

โดยการปฏิบัติตามหลักเหล่านี้ ผู้ชายจะสามารถถือปฏิบัติบทบัญญัติข้อนี้ได้อย่างซื่อสัตย์ และถวายเกียรติแด่บทบัญญัตินี้รันดร์ของพระเจ้า ตามพระประสงค์ของพระองค์

ทรงผมและหนวดเคราสำหรับชายทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าและ ติดตามพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์

ถูกต้อง

แนวของเส้นผม (ทุกด้าน) หนวดเครา
(รวมถึงใต้คาง) และหนวดนั้นเป็นธรรมชาติ
ไม่ได้ถูกปรับเปลี่ยน

ไม่ถูกต้อง

แนวธรรมชาติของเส้นผม หนวดเครา และ
หนวด ถูกปรับเปลี่ยนไปแล้ว

kotmaikhongphrachao.org

ข้อโต้แย้งที่ไม่ถูกต้องสำหรับการไม่เชื่อฟังบทบัญญัติข้อนี้ของพระเจ้า:

ข้อโต้แย้งที่ไม่ถูกต้อง:

“เฉพาะผู้ที่ต้องการไว้หนวดเคราเท่านั้นที่ต้องเชื่อฟัง”

ผู้ชายบางคน รวมถึงผู้นำในหมู่ผู้เชื่อเชิงเมสสิยาห์ (Messianic) อ้างว่าตนไม่จำเป็นต้องเชื่อฟัง
บทบัญญัตินี้เพราะพวกเขาโกนหนวดเคราเกลี้ยงเกลา ตามเหตุผลอันไม่สมเหตุผลนี้ บทบัญญัตินี้
กล่าวจะมีผลก็ต่อเมื่อชายผู้นั้น “ต้องการมีหนวดเครา” กล่าวคือ หากเขาเลือกที่จะไว้หนวดเคราหรือ
ผม เขาจึงควรทำตามคำสั่งของพระเจ้า

ตรรกะแบบนี้หาไม่พบในพระคัมภีร์ ไม่มีคำว่า “ถ้า” หรือ “ในกรณีที่” ปรากฏในบทบัญญัตินี้เลย มีแต่
คำสั่งชัดเจนว่าเส้นผมและหนวดเคราควรได้รับการดูแลรักษาอย่างไร หากใช้เหตุผลเดียวกันนี้ เราก็
สามารถเพิกเฉยต่อบทบัญญัติอื่น ๆ ได้เช่นกัน เช่น:

- “ข้าไม่จำเป็นต้องถือวันสะบาโตเพราะข้าไม่เคารพวันใดเลย” หรือ
- “ข้าไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องเนื้อต้องห้าม เพราะข้าไม่เคยถามเลยว่าในงานข้ามีเนื้ออะไร”

ท่าทีเช่นนี้ย่อมไม่อาจโน้มน้าวพระเจ้าได้ เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าผู้เช่นนั้นมองกฎของพระองค์ว่าเป็นสิ่งรบกวนใจ มิใช่ความยินดี ต่างจากท่าทีของผู้เขียนสดุดีที่ว่า:

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสอนข้าให้เข้าใจกฎของพระองค์ แล้วข้าจะเดินในทางนั้นเสมอ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้า เพื่อข้าจะยึดมั่นในบทบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังด้วยสุดใจ” (สดุดี 119:33-34)

ข้อโต้แย้งที่ไม่ถูกต้อง:

“บทบัญญัติเกี่ยวกับหมวดเคราและผมเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมของคนต่างชาติในยุคนั้น”

บทบัญญัติเกี่ยวกับผมและหมวดเครามักถูกตีความผิดว่าเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมของคนต่างชาติในงานศพ เพียงเพราะข้อต่อ ๆ ไปในบทเดียวกันกล่าวถึงการปฏิบัติที่พระเจ้าทรงห้าม แต่หากเราพิจารณาบริบทโดยรวมและธรรมเนียมของชาวยิวแล้ว เราจะพบว่าการตีความเช่นนี้ไม่มีรากฐานที่มั่นคงในพระคัมภีร์

บทบัญญัตินี้เป็นคำสั่งชัดเจนเกี่ยวกับรูปลักษณะภายนอกของผู้ชาย โดยไม่กล่าวถึงพิธีกรรมของคนต่างชาติเลย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับผู้ตายหรือประเพณีอื่นใด

บริบทกว้างของเลวีนิติ 19

บทนี้ในหนังสือเลวีนิติครอบคลุมกฎหลากหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและศีลธรรม เช่น:

- ห้ามทำนายหรือใช้เวทมนตร์ (เลวีนิติ 19:26)
- ห้ามกรีดเนื้อหรือสักเพื่อไว้ทุกข์ (เลวีนิติ 19:28)
- ห้ามค้าประเวณี (เลวีนิติ 19:29)
- ให้ปฏิบัติดีต่อคนต่างด้าว (เลวีนิติ 19:33-34)
- ให้เคารพผู้สูงอายุ (เลวีนิติ 19:32)
- ให้ใช้ดาซังและเครื่องดวงวัดอย่างยุติธรรม (เลวีนิติ 19:35-36)
- ห้ามปลุกพืชต่างชนิดปะปนกัน (เลวีนิติ 19:19)

กฎเหล่านี้สะท้อนถึงความห่วงใยของพระเจ้าต่อความบริสุทธิ์และระเบียบภายในประชากรของพระองค์ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาแต่ละบทบัญญัติตามสาระของตน ไม่อาจอ้างว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับหมวดเครานั้นเกี่ยวข้องกับพิธีของคนต่างชาติ เพียงเพราะมีข้อที่กล่าวถึงเรื่องผู้ตายหรือเวทมนตร์อยู่ใกล้กัน

ไม่มีเงื่อนไขประกอบในบทบัญญัติ

ไม่มีข้อยกเว้นในพระคัมภีร์

แม้จะมีตอนในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการโกนผมหรือหนวดเคราเพื่อไว้ทุกข์ แต่ **ไม่เคยมีข้อใดระบุว่าอนุญาตให้โกนผมหรือหนวดเคราได้ “ถ้าไม่ใช่เพื่อไว้ทุกข์”**

เงื่อนไขเช่นนี้เป็นการเพิ่มคำที่ไม่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า เป็นความพยายามของมนุษย์ในการสร้างข้อยกเว้นขึ้นมาเองเพื่อหลีกเลี่ยงการเชื่อฟังอย่างเต็มที่

การปรับเปลี่ยนบทบัญญัติคือการกบฏ

ทัศนคติที่เลือกจะปรับบทบัญญัติตามความสะดวกของตนเอง แทนที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้อย่างชัดเจน คือการกบฏต่อพระประสงค์ของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการโกนเพื่อไว้ทุกข์นั้น แท้จริงแล้วเป็นคำเตือนว่า **ข้ออ้างเหล่านี้ไม่ใช่เหตุผลที่ชอบธรรม** สำหรับการละเมิดบทบัญญัติเรื่องเส้นผมและหนวดเครา

ยิวออร์ทอดอกซ์

ความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้

แม้ว่าพวกเขาจะมีความเข้าใจผิดบางประการเกี่ยวกับรายละเอียดของการตัดผมและหนวดเครา แต่ชาวยิวออร์ทอดอกซ์ตั้งแต่สมัยโบราณก็เข้าใจบทบัญญัติในเลวีนิติ 19:27 ว่าเป็นบทบัญญัติที่แยกออกจากกฎที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมของคนต่างชาติ

พวกเขาแยกแยะบทบัญญัตินี้ไว้อย่างชัดเจน โดยเข้าใจว่าข้อห้ามดังกล่าวสะท้อนหลักแห่งความบริสุทธิ์ และการแยกตัว ไม่เกี่ยวข้องกับการไว้ทุกข์หรือพิธีกรรมของรูปเคารพ

การวิเคราะห์คำในภาษาฮีบรู

คำภาษาฮีบรูที่ใช้ในข้อ 27 เช่น *taqqifu* (תקפו) ซึ่งหมายถึง “การโกนหรือตัดโดยรอบ” และ *tashchit* (תשחית) ซึ่งหมายถึง “ทำลาย” หรือ “สร้างความเสียหาย” แสดงถึงข้อห้ามไม่ให้เปลี่ยนแปลงรูปลักษณะตามธรรมชาติของชายในลักษณะที่ไม่ให้เกียรติภาพลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากประชากรของพระองค์

ไม่มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับพิธีกรรมของคนต่างชาติที่กล่าวไว้ในข้อก่อนหน้าหรือข้อถัดไป

บทบัญญัตินี้ในฐานะหลักแห่งความบริสุทธิ์

การอ้างว่าเลวีนิติ 19:27 เกี่ยวข้องกับพิธีของคนต่างชาติเป็นการตีความผิดและมั่วคลั่ง พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดบทบัญญัติที่ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและรูปลักษณะของประชากรอิสราเอล และถูกเข้าใจมาโดยตลอดว่าเป็นคำสั่งเฉพาะ ซึ่งแยกออกจากพิธีการไว้อุทิศหรือการนมัสการรูปเคารพที่กล่าวไว้ในตอนอื่น

คำสอนของพระเยซู โดยถ้อยคำและแบบอย่าง

ผู้ติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริงจะใช้ชีวิตของพระองค์เป็นแบบอย่างในทุกสิ่ง พระเยซูทรงสอนอย่างชัดเจนว่า หากเรารักพระองค์ เราจะต้องเชื่อฟังทั้งพระบิดาและพระบุตร

นี่ไม่ใช่คำสั่งสำหรับคนที่อ่อนแอ แต่สำหรับผู้ที่ยึดอยู่กับอาณาจักรของพระเจ้า และพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ — แม้ว่าจะต้องเผชิญกับการต่อต้านจากเพื่อน คนในคริสตจักร หรือครอบครัวก็ตาม

บทบัญญัติที่ถูกคริสตจักรส่วนใหญ่เพิกเฉย

บทบัญญัติเกี่ยวกับเส้นผมและหนวดเครา, [*tzitzit*](#), [การเข้าสัปดาห์](#), [วันสะบาโต](#) และ [เนื้อต้องห้าม](#) ถูกคริสตจักรส่วนใหญ่ละเลยอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่ปฏิเสธที่จะเดินตามฝูงชนจะต้องเผชิญกับการข่มเหงอย่างแน่นอน ดังที่พระเยซูได้ทรงเตือนไว้

การเชื่อฟังพระเจ้าต้องการความกล้าหาญ แต่รางวัลนั้นคือชีวิตนิรันดร์